

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. J. P., Dr.**, zast. JUDr. Filipem Horákem, advokátem se sídlem Radnická 11, Brno, proti žalovanému: **Městský úřad Úvaly**, se sídlem Riegrova 897, Úvaly, zast. JUDr. Přemyslem Hochmanem, advokátem se sídlem Na Florenci 1, Praha 1, o ochraně před nezákonným zásahem, ve věci námítky podjatosti soudců senátu 47 A Krajského soudu v Praze JUDr. Věry Šimůnkové, JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., Mgr. Ing. Petra Šuránka, JUDr. Dalily Marečkové a Mgr. Jitky Zavřelové, uplatněné žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu Praze pod sp. zn. 47 A 10/2012,

t a k t o :

Soudci senátu 47 A Krajského soudu v Praze JUDr. Věra Šimůnková, JUDr. Olga Stránská, JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D., Mgr. Ing. Petr Šuránek, JUDr. Dalila Marečková a Mgr. Jitka Zavřelová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 A 10/2012.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] V řízení vedeném pod sp. zn. 47 A 10/2012 před Krajským soudem v Praze (dále též jen „krajský soud“) vznesl žalobce námítku podjatosti soudců senátu 47A. Nejvyšší správní soud nahlédnutím do veřejně přístupného rozvrhu práce krajského soudu zjistil, že těmito soudci jsou JUDr. Věra Šimůnková, JUDr. Olga Stránská, JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D., Mgr. Ing. Petr Šuránek, JUDr. Dalila Marečková a Mgr. Jitka Zavřelová – jde přitom o všechny soudce úseku správního soudnictví krajského soudu.

[2] V podané námítce podjatosti žalobce obsáhle zdůvodnil své pochybnosti o nestrannosti Krajského soudu v Praze, připomenul průběh trestního řízení, jeho souvislost s projednávanou správní žalobou, délku řízení před správním soudem i dle jeho názoru chybné postupy krajského soudu.

[3] V řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 9 To 502/2011, pravomocně skončeným odsuzujícím rozsudkem proti žalobci a jeho manželce, došlo dle tvrzení žalobce „*ke zásahům do jeho základních lidských práv a svobod [...] způsobu, jež mají příčinné důsledky i v podjatosti při rozhodování senátu ve věci správní žaloby proti kolaudačnímu souhlasu, č.j. 47 A 10/2012.*“ Za pochybení krajského soudu žalobce označil skutečnost, že krajský soud neprovedl navrhované důkazy znaleckým posudkem, přičemž považoval za odborníky osoby, proti nimž žalobce a jeho manželka podali trestní oznámení a také žaloby v občanskoprávním řízení. Krajský soud se dále nevypořádal

s možnou spoluodpovědností zdravotnické záchranné služby za smrt jejich dítěte a podjatě též hodnotil postup policie.

[4] Žalobce namítl, že v řízení před krajským soudem ve věci sp. zn. 47 A 10/2012 již více než před rokem doložil důkaz znaleckým posudkem, který dokládá, že stavba podzemní dešťové nádrže je životu nebezpečná. Krajský soud však „*nečiní ničeho a tuto stavbu ponechává ve stavu, v jakém ji stavitel předal.*“ Věc je navíc u krajského soudu rozhodována od dubna 2012 a do současné doby nebyla skončena. Na základě těchto skutečností žalobce dovozuje podjatost senátu 47A krajského soudu, tedy všech soudců úseku správního soudnictví, s tím, že se jedná o „*vztah vzájemné souvislosti mezi kolegy, kteří se setkávají v jednacích síních a ve společných prostorách soudu, kde může docházet k předávání poznatků ve věci a které mohou ovlivnit nestrannost senátu.*“ Veškeré namítané skutečnosti žalobce vedly k pochybám, že „*senát Krajského soudu v Praze ve věci č.j. 47 A 10/2012 [může] zaručit dodržování základních lidských práv a svobod žalobce a navrhuje, aby věc byla postoupena k rozhodnutí jinému soudu, Městskému soudu v Praze.*“

II.

[5] Krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu spis k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), spolu s vyjádřením soudců senátu 47A úseku správního soudnictví JUDr. Věry Šimůnkové, JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., Mgr. Ing. Petra Šuránka, JUDr. Dalily Marečkové a Mgr. Jitky Zavřelové. Soudci se s námitkou podjatosti neztotožnili; ve společném vyjádření uvedli, že nemají žádný vztah k věci, účastníkům řízení ani jejich zástupcům a nejsou jim známy žádné jiné okolnosti, jež by zakládaly jejich podjatost. Informace o trestním stíhání a odsouzení žalobce a jeho manželky Okresním soudem Praha – Východ, potažmo krajským soudem, se jim dostalo až z žalobcem nyní uplatněné námitky podjatosti. O uvedené trestní věci s žádným soudcem či administrativním pracovníkem krajského soudu nehovořili.

III.

[6] Námitka podjatosti vznesená žalobcem není důvodná.

[7] Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokud se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou také soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (§ 8 odst. 1 s. ř. s.).

[8] Námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Rozhodnutí o vyloučení soudce totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle které nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

[9] Neutrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci (subjektivní test). Při posuzování námitky podjatosti je však třeba neutrannost vnímat i z hlediska objektivního (objektivní test), tzn. zkoumat,

pokračování

zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezájatosti soudce v konkrétním případě. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 11. 6. 2010, č. j. Nao 46/2010-78, č. 2102/2010 Sb. NSS, uvedené vyjádřil tak, že důvodem vyloučení soudce podle § 8 odst. 1 s. ř. s. je taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti.

[10] V nyní posuzované věci však žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by mohly vést k pochybnosti o nepodjatosti výše jmenovaných soudců senátu 47A krajského soudu. Důvody namítané podjatosti uplatněné žalobcem směřují v podstatné části proti postupu senátu, jež rozhodoval v jeho pravomocně skončené trestní věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 9 To 502/2011. Týkají se tedy zcela jiných soudců, než těch, kteří mají v řízení sp. zn. 47 A 10/2012 rozhodovat. Žalobce však přesto dovozuje podjatost senátu 47A krajského soudu, již argumentačně opírá o „*souvislosti mezi kolegy*“. Podjatost shora uvedených soudců se dle žalobce projevuje v jejich liknavosti a délce trvání řízení.

[11] Všechny přednesené výtky mohou sice u žalobce vyvolávat jeho vnitřní nesouhlas s tím, aby v jeho řízení rozhodovali soudci Krajského soudu v Praze, nejsou však objektivně způsobilé podjatost těchto soudců založit. Skutečnosti, na které žalobce v námitce podjatosti poukazuje, nenaznačují, že by soudci senátu 47A krajského soudu měli subjektivní vztah k věci a účastníkům řízení, natož aby tento byl v kvalitě a intenzitě, jež by musela vést k jejich vyloučení. Ani z vyjádření uvedených soudců nevyplývá nic, co by mohlo vést k pochybnosti o jejich nepodjatosti. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje možnou existenci kolegiálních vazeb mezi soudci, zvláště soudci přidělenými k témuž soudu. Z tohoto přirozeného jevu však nelze bez dalšího dovozovat porušení nestrannosti rozhodování soudců – kolegů (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2013, č. j. Nao 41/2013-56), neboť se předpokládá vysoká míra jejich profesionality a zejména dodržení základních povinností soudce, tj. rozhodovat nestranně a spravedlivě. Z návrhu žalobce nevyplývají žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno o dodržení uvedených povinností soudců senátu 47A v projednávané věci pochybovat.

[12] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud neshledal námitku podjatosti důvodnou, nebylo již zapotřebí zabývat se navrhaným postoupením věci Městskému soudu v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. července 2014

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu